

Kijken met de ogen van Simeon en Hanna

Lichtmis herinnert er ons aan hoe eens een man en een vrouw naar de tempel van Jeruzalem gingen om God te danken voor de geboorte van hun eerstgeborene.

De ouders waren Jozef en Maria.
De naam van het kind was Jezus.

Zij voelden zich gelukkig maar waren ook bezorgd zoals alle jonge ouders zijn.

Wat zou er van hun kind worden?
Zou het zijn weg vinden in het leven?
Zou het gelukkig zijn?

In de tempel ontmoetten zij de oude Simeon en Hanna.

Toen deze het kind en zijn ouders zagen, sprong hun hart op van vreugde.

Zij herkenden in dit kind alle langverwachte beloften, licht en toekomst voor velen, de oude droom vervuld.

Kijken met de ogen van Simeon en Hanna is zien wat mogelijk is, voorbij de wanhoop en ontmoediging, voorbij beperkingen en gebrek.

Plots gaat een wereld open vol vreugde en groeikansen, licht en toekomst.

Wat een geluk als kinderen ook zulke leerkrachten krijgen.

Dit is de 'foto van het jaar 2021' geselecteerd door de prestigieuze *Siena International Photo Awards*. Hij werd gemaakt door de Turkse fotograaf Mehmet Aslan met als titel 'Hardship of Life'. Links zien we vader Munzir. Hij houdt zijn zoonje Mustafa liefdevol en hoog in de lucht, terwijl hij balanceert op een kruik. Munzir verloor zijn rechterbeen bij een bombardement in een bazaar in de Syrische provincie Idlib. Zijn nu 5 jaar oude zoonje Mustafa werd geboren zonder armen en benen door het zogenaamde tetra-ameliesyndroom. Dat is een weinig voorkomende aangeboren afwijking die gekenmerkt wordt door de afwezigheid van alle ledematen. De aandoening zou het gevolg zijn van medicatie die zijn mama Zeynep moest innemen nadat ze ziek was geworden door zenuwgas dat werd gebruikt tijdens de oorlog in Syrië. De foto werd genomen in het district Reyhanli in de Turkse provincie Hatay, aan de grens met Syrië. Daar verblijft het gevluchte gezin nu al drie jaar. De kleine Mustafa zal in de toekomst speciale elektronische protheses nodig hebben, maar die zijn helaas nog niet beschikbaar in Turkije. In al die tegenspoed straalt de foto echter zoveel hoop uit, vooral door de gulle lach en de liefde, de kracht en de weerbaarheid van zowel papa Munzir als zoonje Mustafa.